

Pajusi rahvamajas kõlas maailmamuusika

Kontserdi nimi oli „Armastades kodupaika“ ja pisukese mõõndusena võib öelda, et esinejateks olid omad inimesed ehk solistid Lauri Vasar, Ele Millistfer ning kontsertmeisterid Ülla Millistfer ja Anne Otto.

Pajusi rahvamaja jõudes võttis viimaseid külalisi vastu pilgini täis saal, nii et seinad äärde tuli lisaks ka lisatooli sättida. Merle Nisu sõnul oli temalt mitut puhku küsitud, kas Luige küla laulurahvas ka ikka veel tegetseb ja kas ei saaks ometi mõnda kontserti organiseerida. Ei olnud just raske ära arvata, kellest jutt käib ja möödunud neljapäeval saigi kauaoodatud sündmus teoks. Kohe alguses tuleb öelda, et kontsert erines kindlasti ühe asjaolu poolest teistest analoogsetest etteastumistest. Eriliseks muutus aga kõik ühe sõna pärast ja selleks oli „atmosfäär“. Kui mistahes võõramaa artist lavale astuks, ei oleks võimalik hetkega tekitada sellist kodust, sõbralikku ja südamlikku õhkkonda, mis otsemaid saali tekkis. Sest tegemist oli ikkagi omade inimestega, kes tõsi küll enam Luige külas ei ela, sest näiteks Lauri on juba paarikümne aastat kodumaalt eemal – kõik see aeg aga ei seganud üldse. Kindlasti sattusid kõik pealtvaatajad otsemaid muusika lummu- sse, sest mitte just iga päev ei ole võimalik kõrge-

tasemelises esituses kuulata näiteks kas Mozarti, Wagneri või Tšaikovski muusikat.

Ooperilauljal ei ole keeleõppest pääsu

Kuna esmalt tuligi ettekandele Mozarti „Figaro pulm“, mis kõlas itaalia keeles, siis Lauri sõnul ongi ooperilaulja elukutse juures üks nigel asjaolu, et peab erinevaid keeli oskama. Kuna tema sai oma ooperi koolituse ja on praegu tegev Austrias, mis on saksakeelne riik, siis mõistagi selle keelega probleeme pole. Küll aga tuleb eelnevalt nimetatud kahele keelele lisaks laulda ka inglise ja vene

keeles, aga ka prantsuse ja hispaania keeles. „Kui mõni ooper kestab lausa neli tundi, siis on võõras keeles lauldes juba endalgi lõpuks sellest suhterägastikust raske aru saada,“ sõnas Lauri publiku naeru saatel. Mozarti teosed on ka selle poolest rasked, et seal on palju retsitatiive ehk laulvat deklameerimist, ainuüksi ühe tüki teises vaatuses oli Lauril kasutada tervelt kuus lehekülge sellist teksti.

Kodu, kaunis kodu

Lauri Vasara sõnul ei satu ta Luige külla mitte just tihti, aga siin olles tuleb talle millegipärast meelde Puškini romaani

„Jevgeni Onegin“, sest seal on kirjutatud palju poeetilisest kasemetsadest. 30 aastat tagasi siia tulles oli olemas ainult kolm kaskke, nüüd aga on neid arvukalt kõikjal ümberringi ja kui loojut päike sinna peale paistab, on see väga sarnane romaanis kirjutatule. Lauri sõnul on ta sündinud väga musikaalsesse perekonda, kus ollakse küll üsna suured kriitikud, aga ka suured fännid. Tema sõnul Eesti- maalt eemal olles ei igatse ta huvitaval kombel mitte Tallinna järele, vaid tõmbavad ikkagi just siinseid kohad. Pole ka ime, sest kolhoosi ajal sai praegune ooperilaulja poisipõlv tegeleda

Ele Millistfer ja Lauri Vasar.

taskuraha teenimiseks igat masti töödega, mis on tänini selgelt meeles „Kohe siin rahvamaja kõrval asus terve rodu punaseid garaaže ja välikäimlaid, mis olid minu varvitud,“ meenutas Lauri publiku naerurõkaste saatel vanu aegu. Esmalt õppis Lauri laulmist Eesti muusika- ja teatriakadeemias. Pärtsis noore meheena Eestist lahkudes omandas Lauri Vasar oma muusikalise hariduse saksa keelt kõnelevas Austrias (Salzburgi Mozarteumis), seepärast ei olegi tal eestikeelsete laulude laulmine väga lihtne, sest välismaal ei ole neid lihtsalt kellelegi laulda. „Arvatavasti on mul ikka üsna tugev aktsent juures, ma pean vist mõne eestikeelsete laulude õpetaja juurde minema, sest ei oska õ-tähte laulus kusagele panna,“ arwab ta ise. Ooperi repertuaari kõrval sai aga kuulata ka palu tuntud muusikalidest, samuti esitasid öde-venda

koos mitu laulu, klaveril olid saatjaks ema Ülla Millistfer ja tädi Anne Otto. Esimesena mainitu on Estonia kontsertmeister, Anne aga on Tallinna muusikakooli kontsaertmeister. Kindlasti oli publikule toredaks üllatuseks kuulata laulu, mis rääkis, kuidas võis Luige küla omale nime saada. Tormilise aplausi teeninud laulu sõnad kirjutab Piret Viisimaa ja viisi Ele Millistfer. Loomulikult ei tahetud esinejaid niisama lihtsalt lavalaudadelt ära lasta, sestap tulid ettekandele ka mitmed lisalood. Südamliku kontserdi lõpetasid lillesülemid esinejatele. Kokkuvõtteks võib vist küll täie kindlusega öelda, et iga saalisolnu sai kontserdist väga positiivse ja kustumatu elamuse ning sooviks taolist elamust peatselt jälle kogeda.

RAIMO METSAMÄRT

